

Саме документ, що засвідчує право власності засновника акціонерного товариства на акції, видається йому після повної оплати вартості таких акцій протягом 10 робочих днів з дати отримання товариством свідоцтва про реєстрацію випуску акцій.

Література

1. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України (зі змінами та доповненнями) від 23 лютого 2006 р. № 3480-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>

2. Про акціонерні товариства: Закон України (зі змінами та доповненнями) від 17 вересня 2008 р. № 514-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/514-17>

3. Карлін М. І. Правові основи підприємництва: навч. посіб. / М. І. Карлін. – К.: Наукова думка, 2012. – 209 с.

4. Бірюков В. Визначення поняття цінних паперів / В. Бірюков // Підприємництво, господарство і право. – 2013. – № 6. – 365 с.

УДК 346.9(043.2)

Борисенко Л. О., Туз А. О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Слободська І. А., старший викладач

ВИРІШЕННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ ТРЕТЕЙСЬКИМИ СУДАМИ

У нас в державі існують не тільки господарські суди, які належать до судової гілки влади і є державним органом, а також спеціалізовані недержавні установи, які можуть за згодою сторін, між якими виникла суперечка, останню вирішити. Насамперед це третейські суди.

Згідно до ст. 2 Закону України «Про третейські суди» третейський суд – це недержавний незалежний орган, що утворюється за угодою або відповідним рішенням заінтересованих фізичних та/або юридичних осіб у порядку, встановленому цим Законом, для вирішення спорів, що виникають із цивільних та господарських правовідносин [1]. Третейський суд обирається керівниками господарських організацій, між якими виник спір, у складі одного або в складі непарного числа кількох суддів. Якщо третейський суд складається з трьох або більшого числа судів, ними обирається головуючий.

Для того щоб передати господарський спір на розгляд третейського суду, сторона, яка вважає це доцільним, повинна

звернутися до другої з відповідною пропозицією. При цьому вона повинна вказати особу або осіб, яких обирає як третейських суддів. Друга сторона, що одержала таку пропозицію, повинна повідомити у письмовій формі про свою згоду на цю пропозицію або про її відхилення. У випадку відхилення пропозиції або неодержання відповіді господарський спір передається на розгляд в арбітражний суд за встановленою підвідомчістю. В разі досягнення згоди заінтересована сторона зобов'язана оформити свої вимоги у формі письмової заяви, яка передається одному з третейських суддів. До заяви обов'язково додаються документи, необхідні для розгляду спору. Друга сторона повинна представити третейському суду і позивачеві пояснення про причини відхилення позовних вимог і документи, на які вона посилається для обґрунтування своїх заперечень. При цьому господарський спір може бути переданий до третейського суду тільки після прийняття сторонами необхідних заходів до урегулювання спору в претензійному порядку [2]. Господарські спори можуть розглядатися як за місцем знаходження однієї із сторін, так і в іншому місці за розсудом третейського суду, якщо він визнає це доцільним, виходячи з інтересів справи.

В порядку підготовки справи до судового розгляду третейський суд має право запросити від організацій, які беруть участь у справі, необхідні для розв'язання спору матеріали, зобов'язати сторони провести перевірку розрахунків, призначити експертизу. Якщо третейський суд визнає за необхідне одержати матеріали від організацій, які не беруть участі у справі, то такі матеріали повинна запросити відповідна сторона і передати суду. Про день розгляду господарського спору третейський суд повідомляє сторони. Третейський суд розглядає спори за участю керівників або інших уповноважених ними працівників об'єднань, підприємств, організацій і установ, які виступають сторонами по справі. Засідання третейських судів по розгляду господарських спорів часто провадяться на підприємствах. Рішення третейського суду виносяться після дослідження всіх матеріалів справи. При цьому третейські судці не зв'язані вимогами сторін, що ними були висунуті, і повинні керуватися чинним законодавством. Рішення третейського суду викладається у письмовій формі і підписується усім складом суду.

Література

1. Про третейські суди: Закон України від 11 травня 2004 р. № 1701-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1701-15>
2. Зубчевська Є. В. Динаміка розвитку третейського способу вирішення спорів на території України: досягнення та перспективи /

Є. В. Зубчевська // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. – 2014. – Вип. 9-1. – С. 112-115 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_9-1_36

3. Проблеми третейського судочинства в Україні / В. П. Козирєва, А. П. Гаврилішин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.law.nau.edu.ua/images/ Nauka/ Naukovij_jurnal/ 2011/ statji_n4_21_2011/ Kozireva_Gavrilishin_67.pdf

УДК 346.2(043.2)

Гільова К. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рябова К. О., к.ю.н., доцент

ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ ПРИПИНЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Діяльність суб'єктів господарювання забезпечує виробництво, обмін, реалізацію матеріальних і нематеріальних благ у сфері суспільного виробництва кожної країни. У зв'язку з динамічним розвитком господарських правовідносин постає питання внесення змін до чинного законодавства, яке регулює підстави та порядок припинення діяльності суб'єктів господарської діяльності, з метою уникнення колізій та прогалин у ньому.

Господарсько-правові інститути припинення діяльності суб'єктів господарювання набувають усе більшого значення, це зумовлено рядом причин [3, с. 3-5].

По-перше, ринкові відносини у вітчизняній економіці на сучасному етапі характеризуються активним перерозподілом капіталу і власності. Юридичними формами такого перерозподілу виступають реорганізація і суб'єктів господарювання.

По-друге, реорганізація і ліквідація є основними способами здійснення політики роздержавлення і приватизації.

По-третє, за роки перетворень розроблено широку законодавчу базу, яка регулює створення, діяльність і припинення суб'єктів господарювання різних форм. Однак прогалини у законодавстві про реорганізацію або ліквідацію часто спричиняють тяжкі негативні наслідки для майнового обігу.

По-четверте, проблема захисту майнових інтересів кредиторів (у першу чергу громадян) набула вже не юридичного і навіть не економічного, а політичного характеру.